

[Helge Adam Møller]

stillet tidligere, og de gør ikke mere skade nu. Ja, vi mener helt klart, at det skal man. Det må igen være det samme, som da vi ændrede våbenloven for et par år siden og det blev forbudt at bære knive med en klingelængde over et vist antal centimeter. Det hjalp jo ikke noget, at man kunne sige, at den var købt for 7 år siden. Det er stadig væk lige forbudt at færdes med både den kniv og nogle af de øvrige våben, vi forbød for 3-4 år siden.

Jeg vil også godt sige, at det er jo desværre sådan, at ikke alene i Danmark, men også i andre lande og i endnu større omfang, bliver der stadig fremstillet masser af nye film og mange nye videoer. Generelt er det jo på et sådant marked – igen må man sige desværre – at filmene skal være stærkere og stærkere, og det vil sige, at de er endnu alvorligere for børnene end en del af de gamle film, der stadig eksisterer.

Og endelig det sidste svar til Fremskridtspartiet. Hr. Tom Behnke spørger, om vi vil overveje en beretning. Det er selvfølgelig en mulighed på baggrund af det udvalgsarbejde, der skal foregå; det vil jeg bestemt ikke afvise, men jeg vil heller ikke give umiddelbar tilslutning. Det er som sagt en mulighed.

Og lad mig til sidst konstatere, at en af de ting, som vi vældig gerne ville have nævnt i bemærkningerne, hvis vi havde haft materialet lidt før, er et brev, som er sendt til de nordiske landes justitsministre for ca. 3 uger siden. Jeg skal sørge for, at det tilgår Retsudvalget. Det er sendt fra det svenske Red Barnet, og det er ikke nogen helt tilfældig organisation. Den har to formænd, og jeg kan nævne, at den ene er den tidligere svenske udenrigsminister Karin Söder, og den anden er Lisbet Palme, enke efter afdøde statsminister Olof Palme. De gør meget klart opmærksom på de konventioner, der er vedtaget i de senere år, bl.a. FN's konvention om barnets rettigheder, hvor der står i artikel 34 – det er specielt vigtigt for de lande, der undertegner den eller har undertegnet den – at man skal påtage sig at vedtage alle egnede nationale tiltag for at forhindre, at børn udnyttes i pornografisk materiale. Det er altså en opfordring til vedtagelse; man krævede ikke den dag, konventionen blev indført, at man faktisk havde vedtaget noget.

Også Menneskerettighedskommissionen har i sin resolution nr. 74 fra 1992 vedtaget et ak-

tionsprogram mod børneprostitution og børnepornografi. Jeg skal bare nævne et enkelt punkt, nemlig punkt 53, der siger, at lande, som endnu ikke har indført lovgivning mod produktion, salg og besiddelse af børnepornografi, anmodes om at gøre dette hurtigst muligt. Og endelig tilsluttede man sig dette på den store Interpolkonference i Lyon i april 1992 og opfordrede til at gennemføre sådan lovgivning.

Jeg skal derfor sige, at vi havde selvfølgelig håbet i dag, at forslaget kunne blive vedtaget i løbet af nogle måneder; men vi er ganske godt tilfredse med den modtagelse, det har fået, og ser frem til behandlingen i Retsudvalget.

(Kort bemærkning).

Ebba Strange (SF):

Kun for at sige, at grunden til, at jeg glæder mig til de undersøgelser, vi får fra rigsadvokaten, jo netop er påstanden om, at der fremstilles masser af nye film og videoer i Danmark.

Jeg har ikke set amerikansk fjernsyn, så jeg kan ikke udtale mig om det; men jeg tror på hr. Helge Adam Møller, når han siger, at udsendelsen altså fremstillede det, som om det er dansk børnepornografi, der er udbredt i USA, og det synes jeg er ti gange mere alvorligt end det, vi har diskuteret i dag.

Hvis det virkelig er sandt, at der til trods for vores lovgivning optages og fremstilles film og video i Danmark, som også sælges og udbredes på verdensmarkedet, synes jeg, at det er her, vi skal gribe fat, for det er jo her, børnene kommer til skade; det er ved fremstillingen af filmene, ikke fordi en pædofil sidder og ser på nogle gamle film i sit hjem. Derfor var jeg glad for justitsministerens tilsagn om en undersøgelse, for jeg er faktisk meget interesseret i, hvor mange kræfter politiet egentlig bruger på at undersøge de sager. Hvor stor er opklaringsprocenten? Hvordan opstår mistanken? Hvor kommer tingene fra? Hvordan bruges straffesammenhængen? Kort sagt, hvad sker der egentlig på området? Jeg synes, vi hører meget lidt om det i den danske debat, og så skal vi altså pludselig have sådanne meldinger fra udlandet.

Derfor glæder jeg mig meget til at se, hvad rigsadvokaten og rigspolitichefen finder ud af, for jeg synes, det er alvorligt, hvis de påstande, som åbenbart kommer frem i amerikansk fjernsyn, er sande.